

Predmet: Podujevo II (Đukić Željko i dr.)

Broj predmeta: K.V. br. 04/2008

Glavni pretres: 22. 12. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedokinje-oštećene Sarande Bogujevci

U vreme kada se desilo ubistvo, umala je 13 godina. Bila je kući sa svojom majkom, braćom, strinom, petoro braće i sestara od strica, babom, tetkom, njenom ćerkom i snahom. Rano tog dana na ulici su videli srpske policajce, pa su u strahu i misleći da će biti bezbedniji, otišli u kuće strica njenog oca. U toj kući nalazila se porodica Duriqi. Tu su proveli pre podne. Za to vreme obišao ih je rođak iz susedstva koji im je rekao da policija ulazi u kuće i sve koje nađe izvodi napolje.

Policija je došla u kuću u kojoj su bili i rekla im da, sa podignutim rukama, izađu napolje. Zabranili su im da ponesu torbe sa stvarima, koje su prethodno pripremili. Povelili su ih preko bašti i dvorišta komšijskih kuća, čije su ograde bile srušene i pokidane, a odakle je prethodno došla policija. Bilo joj je hladno pa je u jednom trenutku ruke instiktivno stavila u džepove, nakon čega ju je jedan od policajaca pretresao. U bašti prve kuće naredili su im da se poredaju jedan do drugog i dva policajca su ih pretresla. Obojica su nosili maskirne uniforme, jedan je bio mlađi, a drugi nešto stariji, obojica srednje visine. Stariji je imao bradu. Jedan od njih je pretresao Hamdiju Dyriqija, skinuo mu kapu sa glave i izbacio sve stvari iz džepova. Pretresli su i njenog brata, iz džepa su mu izvadili klikere, a njenoj majci naredili da ih pokupi. Jedan od vojnika, koji je bio visok, krupan, tamnokos i sa bradom, izdvojio je njenu strinu Shefaktu i odveo je u pravcu neke zgrade koja je njoj ličila na šupu, a drugi policajci su njih povelili u drugo dvorište, a odatle na ulicu.

Na ulici je bilo mnogo policajaca u različitim uniformama, većina njih je psovala i razbijala izloge. Videla je policajca koji ispituje Selmana Gashija, a drugi udara šamar Hamdiji Dyriqiju. Obojicu su sproveli do lokalne kafane, uveli ih unutra, a odmah potom, odatle su se čula dva pucnja.

Ubrzo su ih vratili u dvorište, iz kojeg su bili izvedeni i videla je strinu Shefkatu kako stoji pored kuće, plače i nekom vojniku govori nešto u smislu *pa to su samo deca*. Svi policajci su sve vreme veoma glasno vikali na njih. Njena rođaka se obratila policajcima, a jedan od njih je udario u glavu. Povelili su ih iza kuće, a neki vojnik je gurnuo Shefkatu i pucao u nju. Shefkatina deca su počela da plaču i viču *mama, mama*. Policajac je dva puta pucao u Shefkatu, a onda je od drugog policajca uzeo pušku i počeo da puca u njih. Stavila je ruke preko lica i naslonila se uz zid. Osetila je da je pogođena u nogu i da je skliznula na zemlju. Nakon kraćeg zatišja pucanje je ponovo počelo i pogođena u ruku i leđa. Videla je jedno lice koje je pucalo u njih, ali sigurna je da su pucali i drugi. Ceo događaj trajao je oko 15 minuta.

Neko vreme je bila tišina, odlučila je podignu glavu i videla je Genca koji joj je pokazao njenog najmlađeg brata Sphetima kome je bilo razneto pola glave i koji je, licem prema zemlji, ležao preko njenih nogu. Pored nje ležao je Fatos sa ogromnom ranom na leđima. Videla je da je Enverov najstariji sin pogođen u lice, tako da mu se nisu razaznavale oči i usta. Videla je svoju baku i njeno lice je bilo potpuno blede, a usne modre. Ponovo je čula buku i rekla Gencu da legne na zemlju što je i sama učinila. U momentu kada je na njih pucano u dvorištu je bilo 10-tak policajaca, a kada je podigla glavu i videla Genca, policajaca nije bilo. Ne zna da li je vojnik koji

je ubio Shefkatu bio isti onaj koji ju je izdvojio iz grupe. Nije videla da je on pre toga puškom gurao drugog policajca. Niko od policajca nije pokušao da ih na bilo koji način zaštiti.

Čula je neki razgovor i odlučila da se pokrene. Policajci koji su bili tu videli da je živa, izvukli je odatle i odvezli do bolnice u Prištini/Prishtina, gde je provela tri meseca. U bolnici je videla Genca, Fatosu, a nakon tri nedelje i Jehonu, koja je kasnije odvedena u bolnicu u Beograd.

Pogođena je u ruku, nogu i u predelu leđa. Najteže povrede su bile na ruci na kojoj su oštećeni nervi i koju ni sada, nakon nekoliko operacija ne koristi normalno i na kojoj ima mnogo ožiljaka. Događaj o kome govori predstavlja za nju veliku traumu, koju nikada neće moći da zaboravi. Ipak, trudi se da vodi što normalniji život. Sada živi i studira u Velikoj Britaniji.

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe imovinsko-pravni zahtev.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnika oštećenih advokata Todorovića kaže da su svi policajci sve vreme veoma glasno vikali i da ne može da kaže ko je od njih naredio da se sa ulice vrate u dvorište. Dok su bili na ulici stajali su preko puta zgrade SUP-a. Policajci koji su je izvukli ispod tela njenih rođaka i pružili joj pomoć, bili su u uniformama koje su se razlikovale od uniforami policajaca koji su pucali u njih.

Na pitanje punomoćnika oštećenih Nataše Kandić kaže da je njen otac nešto pre toga napustio kuću jer su čuli da policija ulazi u kuće i ubija sve muškarce. Jedini stariji muškarac koji je bio u grupi civila bio je Hamdija Duriqi. Njena strina Shefkata je iz grupe izdvojena u bašti kuće Halima Gashija, a ostali su odmah potom izvedeni na ulicu. Selman Gashi nije bio sa njima. Njega je videla na ulici. On i Hamdija Duriqi uvedeni su u prodavnicu odakle su se čula dva pucnja.

Kada su se vratili u dvorište videla je Shefkatu koja je stajala pored kuće i plakala. Policajac koji je bio pored nje poveo je Shefkatu iza kuće, gurnuo je i pucao, prvo u nju onda i u njih. Dok se to dešavao tu je bilo i drugih policajaca, ali među njima nije videla nikog sa ožiljkom na licu. U trenutku kada je policajac pucao u njih bili su pored zida kuće Halima Gashija.

Dok je boravila u bolnici dešavalo se da je bolničko osoblje zanemaruje tako što bi joj hranu ostavili pored kreveta, iako nije mogla sama da jede.

U ovom događaju ubijeni su njena majka, dva brata i baka, kao i porodica njenog strica, koju je doživljavala kao svoju, posebno Noru sestru od strica, sa kojom je bila veoma bliska.